

ภัยคุกคามรูปแบบใหม่ในจังหวัดเพชรบุรี* NON-TRADITIONAL THREATS IN PHETCHABURI

อนุชา พละกุล

Anucha Bhalakula

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาลัยสงฆ์เพชรบุรี

Mahachulalongkornrajavidyalaya University, Phetchaburi Buddhist College, Thailand

ดาวณา เกตุทอง

Dawnapa Kettong

นักวิชาการอิสระ

Independent Scholar, Thailand

E-mail: puen29.11986@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ถึงผลกระทบของภัยคุกคามรูปแบบใหม่ในจังหวัดเพชรบุรี แนวทางการป้องกัน และการแก้ไขปัญหา ใช้วิธีวิจัยเชิงผสมผสานจากการศึกษาเอกสาร วิทยานิพนธ์ รายงานวิจัย ตำรา เอกสารวิชาการ วารสาร และแหล่งข้อมูลที่เกี่ยวข้อง โดยมีผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 26 รูป/คน การอภิปรายกลุ่ม จำนวน 10 คน และแบบสอบถาม จำนวน 206 ชุด ผลการวิจัยพบว่า 1) ภัยคุกคามด้านการเมืองการปกครอง คือ ความขัดแย้งทางด้านผลประโยชน์ ระหว่างกลุ่มอนุรักษ์กับกลุ่มพัฒนา แต่สามารถเจรจาไกล่เกลี่ยระดับท้องถิ่น โดยเปิดโอกาสให้ชาวบ้านแต่ละท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วม 2) ภัยคุกคามด้านเศรษฐกิจ อาทิ ความยากจน กล่าวคือเกษตรกรถูกเอาเปรียบด้วยวิธีการต่าง ๆ จากพ่อค้าคนกลางและนายทุน ควรแก้ไขโดยโครงการรัฐ อาทิ โครงการแก้ปัญหาหนี้สินเกษตรกร โครงการแก้ปัญหาน้ำท่วม โครงการไทยนิยมยั่งยืน โครงสร้างพื้นฐาน ระบบการจัดการน้ำและการคมนาคม โดยการแปลงนโยบายไปสู่การปฏิบัติให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น 3) ภัยคุกคามด้านสังคมและวัฒนธรรม อาทิ ยาเสพติด (ผู้ค้า/จำหน่าย) เทคโนโลยีสารสนเทศ (มือถือ/อุปกรณ์สื่อสารสมัยใหม่) 4) ภัยคุกคามด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อาทิ การเผาป่า ปัญหาขยะล้นเมือง และการบุกรุกที่สาธารณะ เพราะเป็นต้นตอสร้างมลพิษและทำลายสภาพแวดล้อมที่รุนแรง การแก้ปัญหาคือการสร้างชุมชนเข้มแข็ง การบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล และการบังคับใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพ และ 5) ภัยคุกคามด้านโรคระบาด ได้แก่ ปัญหาการอุบัติใหม่ อุบัติซ้ำ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19

* Received 12 June 2021; Revised 29 June 2021; Accepted 29 June 2021

ซึ่งเข้าสู่ระลอกที่ 3 ของประเทศไทย ซึ่งมีแนวโน้มว่าจะมีผู้ติดเชื้อเพิ่มจำนวนขึ้นเรื่อย ๆ โดยที่วัคซีนยังไม่อาจสร้างความเชื่อมั่นได้อย่างแท้จริง

คำสำคัญ: ภัยคุกคาม, รูปแบบ, จังหวัดเพชรบุรี

Abstract

The objectives of this article were to analyze the impact of new threats in Phetchaburi Province. Prevention guidelines and troubleshooting using integrated research methods from the study of documents, thesis, research reports, textbooks, academic documents, journals and related sources. There were 26 key informants/person, a group discussion of 10 people, and a questionnaire of 206 sets. The results showed that 1) the threat to politics and governance was conflict of interest. between conservation groups and development groups but can negotiate at the local level by providing opportunities for villagers in each locality to participate; 2) economic threats such as poverty, that is, farmers are exploited by various means; from middlemen and capitalists Should be solved by government projects, such as projects to solve the problem of informal debt. food solution project Sustainable Thai Niyom Project infrastructure Water and Transportation Management System by transforming the policy into more effective practice. 3) Social and cultural threats such as drugs (traders/distributors), information technology. (Mobile phones/modern communication devices) 4) Threats to natural resources and the environment such as forest burning, urban waste problems. and public invasion Because it is a pollutant and destroys the harsh environment. The solution is to build a strong community. Management according to the principles of good governance and effective law enforcement; and 5) epidemic threats, including emerging and re-emerging problems, especially the spread of the COVID-19 virus Which enters the third wave of Thailand, which tends to have an increasing number of addicts. The vaccine has yet to be truly reassuring.

Keywords: Threat, Pattern, Phetchaburi Province

บทนำ

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 มาตรา 52 บัญญัติให้รัฐต้องพิทักษ์รักษาไว้ซึ่งสถาบันพระมหากษัตริย์ เอกราช อธิปไตย บูรณภาพแห่งอาณาเขตที่ประเทศไทย มีสิทธิอธิปไตย เกียรติภูมิและผลประโยชน์ของชาติ ความมั่นคงของรัฐ และความสงบเรียบร้อยของประชาชน เพื่อประโยชน์แห่งการนี้ รัฐต้องจัดให้มีการทหาร การทูต และการข่าวกรองที่มีประสิทธิภาพ กำลังทหารให้ใช้เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาประเทศด้วย ราชกิจจานุเบกษา สอดคล้องกับพระราชบัญญัติสภาความมั่นคงแห่งชาติ พ.ศ. 2559 มาตรา 13 คณะรัฐมนตรี จัดให้มีนโยบายและแผนระดับชาติ ว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติขึ้นตามข้อเสนอแนะของสภาความมั่นคงแห่งชาติประกอบด้วย มาตรา 14 (พระราชบัญญัติสภาความมั่นคงแห่งชาติ พ.ศ. 2559, 2559) บัญญัติให้นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ ต้องมีสาระครอบคลุมถึงนโยบายภายในประเทศ นโยบายต่างประเทศ และนโยบายการทหารกับเศรษฐกิจ และอื่น ๆ อันเกี่ยวกับความมั่นคงของชาติให้สอดคล้องต้องกัน เพื่อให้กิจการของหน่วยงานของรัฐสามารถประสานกันได้อย่างใกล้ชิดเป็นผลดีต่อความมั่นคงแห่งชาติ และอย่างน้อยต้องกำหนดเป้าหมาย และแนวทางการดำเนินการในการรักษาความมั่นคงแห่งชาติ คือ หนึ่งการเสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักของชาติ และการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข สองการปกป้องและรักษาผลประโยชน์ของชาติ สามการพัฒนากระบวนการเตรียมพร้อมแห่งชาติและศักยภาพการป้องกันประเทศ และสี่การรักษาความมั่นคงภายในประเทศและระหว่างประเทศ (พระราชบัญญัติสภาความมั่นคงแห่งชาติ พ.ศ. 2559, 2559)

พระบรมราชโองการประกาศให้ใช้นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติแล้ว ให้คณะรัฐมนตรีหรือหน่วยงานของรัฐแล้วแต่กรณี ใช้เป็นกรอบแนวทางหรือดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ ในการจัดทำแผนการบริหารราชการแผ่นดิน แผนนิติบัญญัติ การกำหนดยุทธศาสตร์หรือแผนด้านความมั่นคงเฉพาะเรื่อง แผนเตรียมพร้อมแห่งชาติ แผนบริหารวิกฤตการณ์ที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคงแห่งชาติ หรือกำหนดแผนงาน หรือโครงการ ที่เกี่ยวกับนโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ หรือการปฏิบัติราชการอื่นใด ให้สอดคล้องกับนโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ ทั้งนี้หลักเกณฑ์และวิธีการในการจัดทำยุทธศาสตร์ หรือแผนด้านความมั่นคงเฉพาะเรื่อง หรือการกำหนดโครงการ ให้เป็นไปตามที่สภาความมั่นคงแห่งชาติกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี (คณะรัฐมนตรี, 2546)

ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาภัยคุกคามรูปแบบใหม่ การป้องกัน และแนวทางแก้ไข โดยเฉพาะภัยคุกคามรูปแบบใหม่ในจังหวัดเพชรบุรี โดยจะนำมาตรการของรัฐ กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคงแห่งชาติ องค์ความรู้ทางทางด้านต่างๆ แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง มาใช้ในการ

วิเคราะห์แก้ไขปัญหา ซึ่งจะก่อให้เกิดประโยชน์ในการบูรณาการทางวิชาการ และการกลมเกลียวกลุ่มบุคคลเป้าหมายในท้องถิ่น เพื่อให้กลุ่มบุคคลดังกล่าวตระหนักถึงแนวทางการป้องกัน การป้องกัน และการต่อต้านภัยคุกคามนำไปสู่การรักษาความมั่นคงของสังคมไทยในท้องถิ่นให้พ้นจากภัยคุกคามได้แบบยั่งยืน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อวิเคราะห์ถึงผลกระทบของภัยคุกคามรูปแบบใหม่ในจังหวัดเพชรบุรี

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Quality Research) โดยใช้วิธีการวิจัยแบบผสมผสาน ทั้งในเชิงเอกสาร (Documentary Research) การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ใช้ทั้งในเชิงเอกสารและข้อมูลเชิงประจักษ์ จากการสัมภาษณ์ จากการสังเกตการณ์ในพื้นที่ และจากการแจกแบบสอบถาม เพื่อสังเคราะห์องค์ประกอบของภัยคุกคามรูปแบบใหม่ที่บ่งชี้ว่าเป็นภัยคุกคามรูปแบบใหม่ วิธีการและแนวทางการจัดการที่เกี่ยวข้องกับภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของภาครัฐและชุมชนในสังคมไทย และผลกระทบของภัยคุกคามรูปแบบใหม่ต่อสังคมไทยและแนวทางป้องกัน แก้ปัญหา นำไปสู่การรักษาความปลอดภัยหรือความมั่นคงในรูปแบบที่ยั่งยืน ส่วนการนำเสนอข้อมูลดำเนินการด้วยวิธีการที่มีลักษณะการพรรณนาความ (Descriptive Presentation) ซึ่งต้องสัมพันธ์และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย และจัดทำเป็นเอกสารสรุปผลการวิจัยออกเผยแพร่ตามหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา

การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ด้านพื้นที่ ใช้จังหวัดเพชรบุรีเป็นพื้นที่หลัก ส่วนกลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วย บุคคลทุกที่อยู่ภาคีรัฐส่วนกลาง ภาคีรัฐส่วนภูมิภาค หน่วยงานส่วนท้องถิ่น และประชาชนในพื้นที่ 8 อำเภอของจังหวัดเพชรบุรี คือ 1) อำเภอเมืองเพชรบุรี 2) อำเภอเขาย้อย 3) อำเภอหนองหญ้าปล้อง 4) อำเภอชะอำ 5) อำเภอยาง 6) อำเภอบ้านลาด 7) อำเภอบ้านแหลม และ 8) อำเภอแก่งกระจาน สำหรับเครื่องมือและวิธีการศึกษาหลักโดยการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญจำนวน 26 รูป/คน การอภิปรายกลุ่ม (Focus group) จำนวน 10 คน และตอบแบบสอบถามจากประชากรในพื้นที่จำนวน 206 ชุด (บุญชม ศรีสะอาด, 2561)

ผลการวิจัย

ผลการศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลภัยคุกคามรูปแบบใหม่ในจังหวัดเพชรบุรี สามารถสรุปออกเป็น 5 กลุ่ม ได้แก่ ภัยคุกคามด้านความมั่นคง ภัยคุกคามด้านสังคม ภัยคุกคาม

ด้านเศรษฐกิจ ภัยคุกคามด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และภัยคุกคามด้านโรคระบาด โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. ภัยคุกคามด้านความมั่นคง ประกอบด้วย 1) ปัญหาแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมือง เนื่องจากพื้นที่อำเภอเขาชัยวันเป็นเขตอุตสาหกรรม พื้นที่อำเภอชะอำและอำเภอเมืองเป็นเมืองท่องเที่ยว และเป็นประตูทางผ่านไปสู่จังหวัดภาคใต้ จึงมีผู้หลบหนีเข้าเมืองหลบซ่อน ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อความมั่นคงของชาติ ปัจจุบันมีแรงงานต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตทำงาน ประมาณ 2,300,000 กว่าคน ซึ่งแนวทางการแก้ไขปัญหาแรงงานต่างด้าว มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 29 ธันวาคม 2563 เรื่อง การผ่อนผันให้แรงงานต่างด้าว 3 สัญชาติ (กัมพูชา ลาว เมียนมา) สามารถอยู่ในราชอาณาจักรและทำงานได้อย่างถูกต้องตามกฎหมายเป็นกรณีพิเศษภายใต้สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ระลอกใหม่ และ 2) ปัญหาความแตกแยกทางความคิดในสังคม การเมืองการปกครองของจังหวัดเพชรบุรีไม่มีความรุนแรงถึงขั้นแตกแยก ความขัดแย้งที่ปรากฏส่วนมากเป็นความขัดแย้งทางด้านผลประโยชน์ อาทิ ผู้ประกอบอาชีพทำนาข้าว ผู้ประกอบอาชีพนาุ้ง ซึ่งแก้ไขได้โดยภาครัฐและฝ่ายปกครองในท้องถิ่น ใช้อำนาจตามกฎหมายเข้าไปไกล่เกลี่ย ส่วนความขัดแย้งทางความคิดลักษณะที่เป็นนามธรรม คือ แนวความคิดของกลุ่มอนุรักษ์ กลุ่มที่ต้องการพัฒนา อาทิ ความขัดแย้งเรื่องการจัดขยะ การสร้างถนนเข้าไปในเขตอนุรักษ์ป่าที่เขาพะเนินทุ่ง ต้องใช้เวลาในการสร้างความเข้าใจกับคนในท้องถิ่นว่าจะได้รับประโยชน์ในสังคมโดยรวม และไม่ส่งผลกระทบต่อสภาพแวดล้อม

2. ภัยคุกคามด้านสังคม ประกอบด้วย 1) ปัญหาเทคโนโลยีสมัยใหม่ อาทิ โทรศัพท์มือถือ ซึ่งเป็นเสมือนวัตถุเสพติดชนิดหนึ่ง การดำเนินการอาจทำได้โดยความร่วมมือของทุกภาคส่วน ในการรณรงค์และประชาสัมพันธ์ให้สังคมทราบถึงอันตรายที่เกิดจากการใช้โทรศัพท์มือถือ เพราะขณะใช้งานจะแผ่คลื่นแม่เหล็กไฟฟ้าสามารถทำลายเนื้อเยื่อ สายตาและระบบประสาทได้ ทำลายความสัมพันธ์ที่ดีภายในครอบครัวและสังคม และยังเป็นต้นเหตุของอาชญากรรม ความรุนแรงต่างๆ เพราะผู้ใช้สามารถเข้าถึงสื่อไม่เหมาะสมได้สะดวก อาทิ สื่อลามกอนาจาร สื่อผิดกฎหมาย อาทิ การแชร์ข้อมูลที่มีความผิดตามพระราชบัญญัติคอมพิวเตอร์ เป็นต้น 2) ปัญหายาเสพติด ได้แก่ ยาบ้าซึ่งมีระบาดอยู่ทั่วไป ยาไอซ์ระบาดอยู่มากตามสถานที่ท่องเที่ยว เป็นภัยคุกคามที่ทำลายสุขภาพ ความสามารถของบุคคล ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว ความปลอดภัยของสังคมและความมั่นคงของชาติ 3) ปัญหาความยากจน ประชากรยังคงมีหนี้สินและไม่มียานทำงานจำนวนมาก กล่าวคือผู้ที่อยู่ในวัยทำงานไม่มียานทำงาน ซึ่งมีสาเหตุมาจากการเลือกงานและไม่ต้องการทำงานหนัก งานยาก และงานสกปรก ประกอบกับสภาพแวดล้อมของสังคมที่เปลี่ยนไป ทำให้การดำรงชีพในปัจจุบันค่าใช้จ่ายสูง ก่อให้เกิดหนี้เป็นสินหลายช่องทาง โดยเฉพาะเกษตรกรยังคงตกอยู่ในภาวะยากลำบาก ทั้งจากปัญหาค่าครองชีพสูง ค่าปุ๋ย ค่าวัสดุทางการเกษตร และขาดที่ทำกินที่เป็นของตนเองและ

4) ปัญหาเด็กแว้นยามวิกาล คือ เยาวชนออกมาจับกลุ่มแข่งขันรถจักรยานยนต์บนถนนสาธารณะในเวลากลางคืน ทั้งบนถนนสายหลัก (เพชรเกษม) ถนนสายรอง และถนนระหว่างหมู่บ้านบางพื้นที่ กีดขวางการจราจรหรือก่อให้เกิดอุบัติเหตุอยู่เป็นลักษณะประจำ เกิดความสูญเสียทั้งชีวิตและทรัพย์สิน ส่งผลต่อความสงบเรียบร้อยของชุมชน และรบกวนการพักผ่อนของชาวบ้านทั่วไป

3. ภัยคุกคามด้านเศรษฐกิจ ได้แก่ ปัญหาการทุจริตคอร์รัปชัน ที่สำคัญเกิดจากนักการเมืองการปกครองและข้าราชการที่ไม่มีความซื่อสัตย์ ขาดคุณธรรม จริยธรรมในการปฏิบัติหน้าที่ จึงมีการใช้อำนาจหน้าที่ในตำแหน่งหรือหน้าที่แสวงประโยชน์ให้กับตนเองและพรรคพวก

4. ภัยคุกคามด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ประกอบด้วย 1) ปัญหาขยะมูลฝอย ผู้บริหารท้องถิ่นส่วนหนึ่งเห็นว่าการสร้างเตาเผาขยะน่าจะเป็นแนวทางการแก้ไขปัญหาขยะภายในชุมชนได้ชัดเจนเป็นรูปธรรม โดยเฉพาะหากสามารถแปลงเป็นพลังงานไฟฟ้าได้จะมีความคุ้มค่ามากยิ่งขึ้น อย่างไรก็ตาม การดำเนินการดังกล่าวยังถูกต่อต้านคัดค้านจากชุมชนที่เป็นที่รองรับขยะทุกแห่งจึงยังไม่สามารถดำเนินการได้ ปัจจุบันควรส่งเสริมและนำการดำเนินการแก้ปัญหาของบางชุมชนที่ประสบความสำเร็จในการแก้ปัญหาขยะของชุมชนของตนเอง อาทิ หมู่บ้านหัวทุ่ง-ทุ่งพร้าวพัฒนา อำเภอท่ายาง และองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านหม้อ อำเภอเมืองเพชรบุรี ซึ่งมีการบริหารจัดการกับขยะในชุมชนของตนเอง โดยการตั้งธนาคารขยะแล้วนำไปขาย หรือใช้ประโยชน์ต่อไปได้อย่างมีประสิทธิภาพเป็นตัวอย่างแล้วขยายผลนำไปดำเนินการกับชุมชนอื่น ๆ 2) ปัญหาอุทกภัย ตั้งแต่ปี 2561 ภาครัฐทั้งส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และท้องถิ่น ร่วมมือกันแก้ปัญหาอุทกภัยของจังหวัดเพชรบุรี โดยการดำเนินการระบายน้ำบริเวณต้นน้ำ ให้ไหลลงทะเลก่อนไหลเข้าเมือง ในเขตเมืองหรือเขตเทศบาล ควรสร้างเขื่อนป้องกันน้ำเข้าพื้นที่เศรษฐกิจ และขุดลอกทำความสะอาดแม่น้ำ ป้องกันการสกปรกหรือกีดขวางเส้นทางระบายน้ำตลอดสาย ขณะที่ชุมชนที่อยู่ช่วงปลายแม่น้ำที่อำเภอบ้านแหลม ติดตั้งเครื่องสูบช่วยเร่งการระบายน้ำสู่ทะเลให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ปัจจุบันโครงการขุดลอกแม่น้ำเพชรตลอดสายเสร็จเรียบร้อยแล้ว แต่ยังคงมีความเสี่ยงหากปีที่มีน้ำฝนตกลงมาก 3) ปัญหาขยะมลพิษ คือ อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ ขยะโรงงาน พลาสติก และขยะเน่าเสียทำลายสิ่งแวดล้อม ภาครัฐและชุมชนต้องมีส่วนร่วมในการเฝ้าระวังและตรวจสอบ แล้วแจ้งให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการตามกฎหมาย อาทิ มลพิษที่เกิดขึ้นจากโรงงานอุตสาหกรรม มีมาตรการควบคุมโรงงานภายใต้กรอบของ EIA ซึ่งเป็นการช่วยหาทางป้องกันผลกระทบในทางลบด้านสิ่งแวดล้อม ที่อาจเกิดขึ้นในโครงการต่าง ๆ EIA จะทำรายงานวิเคราะห์ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม สามารถใช้เป็นแนวทางในการตัดสินใจของผู้บริหาร หรือผู้ประกอบการ ว่าสมควรให้มีการดำเนินโครงการนั้นต่อไปหรือไม่ โดยให้มีการบังคับใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพ

4) ปัญหาน้ำเน่าเสีย ต้องมีมาตรการตรวจสอบและรณรงค์ให้ประชากร หรือผู้ประกอบการ ธุรกิจส่วนตัวที่อยู่ริมแม่น้ำลำคลอง ใช้บ่อบำบัดน้ำเสียก่อนที่จะปล่อยน้ำลงสู่แม่น้ำลำคลอง สาธารณะ ซึ่งอยู่ในวิสัยที่สามารถดำเนินการได้ เพราะการลงทุนทำบ่อบำบัดที่จะนำมาใช้ใน ระดับครอบครัวราคาไม่ได้แพงจนเกินไป 5) ปัญหาไฟฟ้า ส่วนมากเป็นไฟที่เกิดจากการกระทำ ของคนเพียงหวังผลประโยชน์บางอย่าง อาทิ ล่าสัตว์ป่า เก็บเห็ด ยอดผักอ่อน หึงออกออกมา หลังจากไฟไหม้ ซึ่งไม่คุ้มค่ากับความเสียหายที่เกิดขึ้นและมีผลกระทบต่อชุมชน 6) ปัญหา อาหารเร่งการเจริญเติบโตและอาหารขยะ คือ อาหารที่ไม่มีคุณค่าทางโภชนาการ อาหาร บางชนิดมีสารเคมีเป็นอันตรายเฉียบพลัน อาทิ สารเร่งเนื้อแดงในสัตว์เลี้ยง เมื่อบริโภคมาก ๆ อาจทำให้เกิดโรคมะเร็งเนื้อกระดูก โรคหัวใจ โรคอ้วน โรคเบาหวาน และโรคซึมเศร้า 7) ปัญหา การบุกรุกที่สาธารณะในพื้นที่อนุรักษ์ คือ ความขัดแย้งทางความคิดของฝ่ายอนุรักษ์กับ ฝ่ายพัฒนา อาทิ ชุมชนท้องถิ่นที่ต้องการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมบริเวณเขาพะเนินทุ่งชุมชนคัดค้าน ฝ่ายเจ้าหน้าที่อุทยานแห่งชาติ ที่ต้องการเข้าไปพัฒนาถนนเส้นทางขึ้นเขาพะเนินทุ่ง เพื่อประโยชน์ทางด้านการท่องเที่ยว ซึ่งสามารถกระตุ้นเศรษฐกิจรายได้ของท้องถิ่นและ ประชาชนโดยรอบพื้นที่ 8) ปัญหาน้ำทะเลกัดเซาะชายฝั่ง จังหวัดเพชรบุรีมีพื้นที่ติดต่อกับทะเล ตลอดทางด้านทิศตะวันออก จึงมีปัญหาน้ำทะเลกัดเซาะชายฝั่ง และมีผลกระทบต่อชุมชนผู้ ประกอบอาชีพประมง ร้านอาหาร นาเกลือ และการท่องเที่ยว เป็นปัญหาใหญ่เกินกว่าท้องถิ่น จะแก้ไขได้ รัฐบาลส่วนกลางจึงต้องเข้าไปให้ความช่วยเหลือ ซึ่งมีการกำหนดแผนงาน/โครงการ ป้องกันและแก้ไขปัญหาปี 2561 - 2565 โดยความร่วมมือของกรมเจ้าท่า กรมโยธาธิการและผังเมือง ภาคเอกชนที่ประกอบธุรกิจในพื้นที่ และหน่วยงานส่วนท้องถิ่น 9) ปัญหาน้ำทะเล บริเวณชายฝั่งปนเปื้อนสารพลาสติก กล่าวคือขยะพลาสติกจำนวนมากที่ถูกทิ้งไปในทะเลแล้ว เกิดการย่อยสลายตัวปนเปื้อนอยู่ในน้ำทะเล เป็นอันตรายต่อสุขภาพของมนุษย์เมื่อมีการบริโภค ผลผลิตจากน้ำทะเล อาทิ ระบบทางเดินหายใจ หอบหืด เป็นต้น และ 10) ปัญหาฝุ่นละออง อาทิ จากโครงการก่อสร้างรถไฟรางคู่สายใต้ การเผาไร่ การเผาฟางในนาข้าว ไฟป่า

5. ภัยคุกคามด้านโรคระบาด ได้แก่ ปัญหาการอุบัติใหม่ อุบัติซ้ำ ปัญหาส่วนหนึ่งที่เกิดจากแรงงานต่างด้าว ต้องดำเนินการตรวจสอบสุขภาพลูกจ้างชาวต่างชาติ ทั้งที่ถูกกฎหมายและผิดกฎหมาย เพื่อป้องกันโรคพื้นกลับคืนมาใหม่หรือบางประเภทกลายพันธุ์ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 ซึ่งเข้าสู่ระลอกที่ 3 ของประเทศไทย ซึ่งมีแนวโน้มว่าจะมีผู้ติดเชื้อเพิ่มจำนวนขึ้นเรื่อย ๆ โดยที่วัคซีนยังไม่อาจสร้างความเชื่อมั่นได้อย่างแท้จริง

อภิปรายผลการวิจัย

1. ภัยคุกคามด้านความมั่นคง ประกอบด้วย 1) ปัญหาแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมือง เนื่องจากพื้นที่อำเภอเขาชัยวันเป็นเขตอุตสาหกรรม พื้นที่อำเภอชะอำและอำเภอเมือง

เป็นเมืองท่องเที่ยว และเป็นประตูทางผ่านไปสู่อำเภอภาคใต้ จึงมีผู้หลบหนีเข้าเมืองหลบซ่อน ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อความมั่นคงของชาติ และ 2) ปัญหาความแตกแยกทางความคิดในสังคม การเมืองการปกครองของจังหวัดเพชรบุรีไม่มีความรุนแรงถึงขั้นแตกแยก ความขัดแย้งที่ปรากฏ ส่วนมากเป็นความขัดแย้งทางด้านผลประโยชน์ อาทิ ผู้ประกอบอาชีพทำนาข้าว ผู้ประกอบอาชีพนากุ้ง ซึ่งแก้ไขได้โดยภาครัฐและฝ่ายปกครองในท้องถิ่น ใช้อำนาจตามกฎหมายเข้าไปไกล่เกลี่ย ส่วนความขัดแย้งทางความคิดลักษณะที่เป็นนามธรรม คือ แนวความคิดของกลุ่มอนุรักษ์ กลุ่มที่ต้องการพัฒนา อาทิ ความขัดแย้งเรื่องการจัดขยะ การสร้างถนนเข้าไปในเขตอนุรักษ์ป่าที่เขาพะเนินทุ่ง ต้องใช้เวลาในการสร้างความเข้าใจกับคนในท้องถิ่นว่าจะได้รับประโยชน์ในสังคมโดยรวม และไม่ส่งผลกระทบต่อสภาพแวดล้อม สอดคล้องกับ กิตติ ประเสริฐสุข และคณะ ได้ศึกษาเรื่อง ไทยกับความมั่นคงรูปแบบใหม่ : การค้ามนุษย์ การย้ายถิ่นแบบไม่ปกติ อาชญากรรมข้ามชาติ และความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ พบว่า ไทยเผชิญปัญหาการค้ามนุษย์กลายเป็นวาระแห่งชาติของไทย แต่ยังคงพัฒนาให้ไกลในการรับมือเปลี่ยนจากลักษณะ “เฉพาะกิจ” ตามวาระของรัฐบาลให้มีลักษณะเป็นสถาบันด้วยการจัดตั้ง “หน่วยงานถาวร” เพื่อสร้างสมรรถนะประเทศในอาเซียนตามแนวปฏิบัติสำหรับผู้ปฏิบัติงานของอาเซียนให้ยั่งยืน สำหรับการย้ายถิ่นแบบไม่ปกติ ไทยต้องแสดงบทบาทที่แข็งขันขึ้นในการริเริ่ม “ระบอบการคุ้มครอง” ด้วยการพัฒนากลไกและเครื่องมือที่ไม่จำเป็นต้องมีผลผูกพันทางกฎหมายอย่าง “ปฏิญญา” และ “แผนปฏิบัติการ” แต่เพื่อให้เกิดค่านิยมในการทำงานที่ตรงกันและมีแนวทางที่เหมาะสมและยั่งยืน เพื่อแก้ไขปัญหาที่สอดคล้องกันทั้งในระดับประเทศและระดับอาเซียน ส่วนในเรื่องความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์ ไทยควรมุ่งสร้างสมรรถนะด้วยการจัดตั้งกองทุนหรือหน่วยงานระดับชาติ เพื่อพัฒนาผู้เชี่ยวชาญ สร้างความตระหนักรู้ในเรื่องความปลอดภัยส่วนบุคคล และบูรณาการหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ไปจนถึงการปรับให้ในอาเซียนมีทิศทางเดียวกันบนพื้นฐานของค่านิยมสากล โดยไม่ได้มีลักษณะบังคับหรือเป็นไปตามความสมัครใจ ตามที่แต่ละประเทศมีเงื่อนไขและบริบทแตกต่างกัน ไทยควรใช้โอกาสการเป็นประธานอาเซียนแสดงบทบาทเชิงรุกในการขับเคลื่อนการจัดการความท้าทายจากความมั่นคงรูปแบบใหม่ ให้เป็นประเด็นความร่วมมือกันของอาเซียน โดยอาศัยกลไกความร่วมมือระดับทวิภาคีและระดับอาเซียนที่มีอยู่ และอาศัยความร่วมมือกับคู่เจรจาภายนอก ที่จะมียุทธศาสตร์สำคัญต่อการช่วยไทยและแก้ไขปัญหาระดับอาเซียน (กิตติ ประเสริฐสุข และคณะ , 2562)

2. ภัยคุกคามด้านสังคม ประกอบด้วย 1) ปัญหาเทคโนโลยีสมัยใหม่ อาทิ โทรศัพท์มือถือ ซึ่งเป็นเสมือนวัตถุเสพติดชนิดหนึ่ง การดำเนินการอาจทำได้โดยความร่วมมือของทุกภาคส่วน ในการรณรงค์และประชาสัมพันธ์ให้สังคมทราบถึงอันตรายที่เกิดจากการใช้โทรศัพท์มือถือ เพราะขณะใช้งานจะแผ่คลื่นแม่เหล็กไฟฟ้าสามารถทำลายเนื้อเยื่อ สายตาและ

ระบบประสาทได้ ทำลายความสัมพันธ์ที่ดีภายในครอบครัวและสังคม และยังเป็นต้นเหตุของ อาชญากรรม ความรุนแรงต่าง ๆ เพราะผู้ใช้สามารถเข้าถึงสื่อไม่เหมาะสมได้สะดวก อาทิ สื่อลามกอนาจาร สื่อผิดกฎหมาย อาทิ การแชร์ข้อมูลที่มีความผิดตามพระราชบัญญัติ คอมพิวเตอร์ เป็นต้น 2) ปัญหายาเสพติด ได้แก่ ยาบ้าซึ่งมีระบาดอยู่ทั่วไป ยาไอซ์ระบาดอยู่ มากตามสถานที่ท่องเที่ยว เป็นภัยคุกคามที่ทำลายสุขภาพ ความสามารถของบุคคล ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว ความปลอดภัยของสังคมและความมั่นคงของชาติ 3) ปัญหา ความยากจน ประชากรยังคงมีหนี้สินและไม่มียานทำจำนวนมาก กล่าวคือผู้ที่อยู่ในวัยทำงานไม่ มียานทำ ซึ่งมีสาเหตุมาจากการเลือกงานและไม่ต้องการทำงานหนัก งานยาก และงานสกปรก ประกอบกับสภาพแวดล้อมของสังคมที่เปลี่ยนไป ทำให้การดำรงชีพในปัจจุบันค่าใช้จ่ายสูง ก่อให้เกิดหนี้เป็นสินหลายช่องทาง โดยเฉพาะเกษตรกรยังคงอยู่ในภาวะยากลำบาก ทั้งจาก ปัญหาค่าครองชีพสูง ค่าปุ๋ย ค่าวัสดุทางการเกษตร และชาดที่ทำกินที่เป็นของตนเอง และ 4) ปัญหาเด็กแว้นยามวิกาล คือ เยาวชนออกมาจับกลุ่มแข่งขันรถจักรยานยนต์บนถนน สาธารณะในเวลากลางคืน ทั้งบนถนนสายหลัก (เพชรเกษม) ถนนสายรอง และถนนระหว่าง หมู่บ้านบางพื้นที่ กีดขวางการจราจรหรือก่อให้เกิดอุบัติเหตุอยู่เป็นประจำ เกิดความ สูญเสียทั้งชีวิตและทรัพย์สิน ส่งผลต่อความสงบเรียบร้อยของชุมชน และรบกวนการพักผ่อน ของชาวบ้านทั่วไป สอดคล้องกับงานวิจัยของ ภาราดา ชัยนิคม เรื่อง ความรู้และการเตรียม ความพร้อมต่อภัยคุกคามรูปแบบใหม่: กรณีศึกษา โรงเรียนมัธยมศึกษาในอำเภอเมืองจังหวัด เพชรบูรณ์ ซึ่งพบว่ามี 6 ประเภท ได้แก่ ความมั่นคงทางอาหาร ความมั่นคงทางไซเบอร์ภัยพิบัติ ทางธรรมชาติยาเสพติด การค้ามนุษย์และการก่อการร้ายโดยภัยดังกล่าวมีแนวโน้มที่จะ ขยายตัวรุนแรงมากขึ้น (ภาราดา ชัยนิคม, 2558)

3. ภัยคุกคามด้านเศรษฐกิจ ได้แก่ ปัญหาการทุจริตคอร์รัปชัน ที่สำคัญเกิดจาก นักการเมือง ผู้ปกครองและข้าราชการที่ไม่มีความซื่อสัตย์ ขาดคุณธรรม จริยธรรมในการปฏิบัติ หน้าที่ จึงมีการใช้อำนาจหน้าที่ในตำแหน่งหรือหน้าที่แสวงประโยชน์ให้กับตนเองและ พรรคพวก สอดคล้องกับ สุดาวรรณ ประชุมแดง และคณะ ทำวิจัยเรื่อง การขัดกันของ ผลประโยชน์ของกลุ่มธุรกิจการเมืองไทย ผลการวิจัยพบว่า 1) แรงจูงใจและพัฒนาการ การเข้าร่วมกิจกรรมทางการเมืองของกลุ่มธุรกิจการเมือง ได้แก่ การรับผลประโยชน์การทำธุรกิจกับ ตัวเอง การทำงานหลังจากออกจากตำแหน่งสาธารณะหรือหลังเกษียณ การทำงานพิเศษ การ รับรู้ข้อมูลภายใน การใช้สมบัตินาชาการเพื่อประโยชน์ธุรกิจส่วนตัว และการนำโครงการ สาธารณะลงในเขตเลือกตั้งเพื่อประโยชน์ทางการเมือง โดยเงื่อนไขที่กลุ่มธุรกิจสนใจเข้าร่วม กิจกรรมทางการเมืองได้แก่ เงื่อนไขส่วนบุคคล เงื่อนไขด้านการเมืองและนโยบายเงื่อนไขด้าน เศรษฐกิจ เงื่อนไขด้านสังคม เงื่อนไขด้านกฎหมาย และเงื่อนไขด้านสภาพแวดล้อม และ 2) เกิดผลกระทบทางการเมืองทางด้านบวกและลบของกลุ่มธุรกิจที่เข้าร่วมกิจกรรมทางการเมือง

เมืองแล้วก่อให้เกิดการขัดกันทางผลประโยชน์ได้แก่ การใช้ตำแหน่งช่วยเหลือญาติสนิทมิตรสหาย การขาดจิตสำนึกด้านศีลธรรมและจริยธรรม การแลกเปลี่ยนผลประโยชน์โดยใช้ตำแหน่งหน้าที่การงาน การทำงานอีกแห่งหนึ่งที่ขัดแย้งกับแห่งเดิม และการปิดบังความผิด จึงเกิดการขัดกันทางผลประโยชน์ของกลุ่มธุรกิจการเมืองในประเทศไทย ซึ่งทำให้เป็นอุปสรรคในการพัฒนาประเทศ (สุदारรณ ประชุมแดง และคณะ, 2558)

4. ภัยคุกคามด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ประกอบด้วย

4.1 ปัญหาขยะมูลฝอย ผู้บริหารท้องถิ่นส่วนหนึ่งเห็นว่าการสร้างเตาเผาขยะน่าจะเป็นแนวทางการแก้ไขปัญหามลพิษภายในชุมชนได้ชัดเจนเป็นรูปธรรม โดยเฉพาะหากสามารถแปลงเป็นพลังงานไฟฟ้าได้จะมีความคุ้มค่ามากยิ่งขึ้น อย่างไรก็ตามการดำเนินการดังกล่าวยังถูกต่อต้านคัดค้านจากชุมชนที่เป็นที่รองรับขยะทุกแห่งจึงยังไม่สามารถดำเนินการได้ ปัจจุบันควรส่งเสริมและนำการดำเนินการแก้ปัญหาของบางชุมชนที่ประสบความสำเร็จในการแก้ปัญหามลพิษของชุมชนของตนเอง อาทิ หมู่บ้านหัวทุ่ง - ทุ่งพร้าวพัฒนา อำเภอยาง่าง และองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านหม้อ อำเภอเมืองเพชรบุรี ซึ่งมีการบริหารจัดการกับขยะในชุมชนของตนเอง โดยการตั้งธนาคารขยะแล้วนำไปขาย หรือใช้ประโยชน์ต่อไปได้อย่างมีประสิทธิภาพเป็นต้นแบบ แล้วขยายผลนำไปดำเนินการกับชุมชนอื่น ๆ (ผู้ให้ข้อมูล 1, 2563)

4.2 ปัญหาอุทกภัย ตั้งแต่ปี 2561 ภาครัฐทั้งส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และท้องถิ่น ร่วมมือกันแก้ปัญหามลพิษของจังหวัดเพชรบุรี โดยการดำเนินการระบายน้ำบริเวณต้นน้ำ ให้ไหลลงทะเลก่อนไหลเข้าเมือง ในเขตเมืองหรือเขตเทศบาล ควรสร้างเขื่อนป้องกันน้ำเข้าพื้นที่เศรษฐกิจ และขุดลอกทำความสะอาดแม่น้ำ ป้องกันการสกปรกหรือกีดขวางเส้นทางระบายน้ำตลอดสาย ขณะที่ชุมชนที่อยู่ช่วงปลายแม่น้ำที่อำเภอบ้านแหลม ติดตั้งเครื่องสูบน้ำช่วยเร่งการระบายน้ำสู่ทะเลให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ปัจจุบันโครงการขุดลอกแม่น้ำเพชรตลอดสายเสร็จเรียบร้อยแล้ว แต่ยังคงมีความเสี่ยงหากปีที่มีน้ำฝนตกลงมาก (ผู้ให้ข้อมูล 2, 2563)

4.3 ปัญหามลพิษ คือ อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ ขยะโรงงาน พลาสติก และขยะเน่าเสียทำลายสิ่งแวดล้อม ภาครัฐและชุมชนต้องมีส่วนร่วมในการเฝ้าระวังและตรวจสอบแล้วแจ้งให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการตามกฎหมาย อาทิ มลพิษที่เกิดขึ้นจากโรงงานอุตสาหกรรม มีมาตรการควบคุมโรงงานภายใต้กรอบของ EIA ซึ่งเป็นการช่วยหาทางป้องกันผลกระทบในทางลบด้านสิ่งแวดล้อม ที่อาจเกิดขึ้นในโครงการต่างๆ EIA จะทำรายงานวิเคราะห์ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม สามารถใช้เป็นแนวทางในการตัดสินใจของผู้บริหาร หรือผู้ประกอบการ ว่าสมควรให้มีการดำเนินโครงการนั้นต่อไปหรือไม่ โดยให้มีการบังคับใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพ (ผู้ให้ข้อมูล 3, 2563)

4.4 ปัญหาน้ำเน่าเสีย ต้องมีมาตรการตรวจสอบและรณรงค์ให้ประชากร หรือผู้ประกอบการธุรกิจส่วนตัวที่อยู่ริมแม่น้ำลำคลอง ใช้บ่อบำบัดน้ำเสียก่อนที่จะปล่อยน้ำลงสู่แม่น้ำลำคลองสาธารณะ ซึ่งอยู่ในวิสัยที่สามารถดำเนินการได้ เพราะการลงทุนทำบ่อบำบัดที่จะนำมาใช้ในระดับครอบครัวราคาไม่ได้แพงจนเกินไป (ผู้ให้ข้อมูล 4, 2563)

4.5 ปัญหาไฟป่า ส่วนมากเป็นไฟที่เกิดจากการกระทำของคนเพียงหวังผลประโยชน์บางอย่าง อาทิ ลำสัตว์ป่า เก็บเห็ด ยอดผักอ่อน ที่งอกออกมาหลังจากไฟไหม้ ซึ่งไม่คุ้มค่ากับความเสียหายที่เกิดขึ้นและมีผลกระทบต่อชุมชน (ผู้ให้ข้อมูล 5, 2563)

4.6 ปัญหาอาหารเร่งการเจริญเติบโตและอาหารขยะ คือ อาหารที่ไม่มีคุณค่าทางโภชนาการ อาหารบางชนิดมีสารเคมีเป็นอันตรายเจือปน อาทิ สารเร่งเนื้อแดงในสัตว์เลี้ยงเมื่อบริโภคมาก ๆ อาจทำให้เกิดโรคกล้ามเนื้อกระดูก โรคหัวใจ โรคอ้วน โรคเบาหวาน และโรคซึมเศร้า (ผู้ให้ข้อมูล 6, 2563)

4.7 ปัญหาการบุกรุกที่สาธารณะในพื้นที่อนุรักษ์ คือ ความขัดแย้งทางความคิดของฝ่ายอนุรักษ์กับฝ่ายพัฒนา อาทิ ชุมชนท้องถิ่นที่ต้องการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมบริเวณเขาพะเนินทุ่งชุมชนคัดค้านฝ่ายเจ้าหน้าที่อุทยานแห่งชาติ ที่ต้องการเข้าไปพัฒนาถนนเส้นทางขึ้นเขาพะเนินทุ่ง เพื่อประโยชน์ทางการท่องเที่ยว ซึ่งสามารถกระตุ้นเศรษฐกิจรายได้ของท้องถิ่นและประชาชนโดยรอบพื้นที่ (ผู้ให้ข้อมูล 7, 2563)

4.8) ปัญหาน้ำทะเลกัดเซาะชายฝั่ง จังหวัดเพชรบุรีมีพื้นที่ติดต่อกับทะเลตลอดทางด้านทิศตะวันออก จึงมีปัญหาน้ำทะเลกัดเซาะชายฝั่ง และมีผลกระทบต่อชุมชนผู้ประกอบการอาชีพประมง ร้านอาหาร นาเกลือ และการท่องเที่ยว เป็นปัญหาใหญ่เกินกว่าท้องถิ่นจะแก้ไขได้ รัฐบาลส่วนกลางจึงต้องเข้าไปให้ความช่วยเหลือ ซึ่งมีการกำหนดแผนงาน/โครงการป้องกันและแก้ไขปัญหาปี 2561 - 2565 โดยความร่วมมือของกรมเจ้าท่า กรมโยธาธิการและผังเมือง ภาคเอกชนที่ประกอบธุรกิจในพื้นที่ และหน่วยงานส่วนท้องถิ่น (ผู้ให้ข้อมูล 8, 2563)

4.9 ปัญหาน้ำทะเลบริเวณชายฝั่งปนเปื้อนสารพลาสติก กล่าวคือขยะพลาสติกจำนวนมากที่ถูกทิ้งไปในทะเลแล้วเกิดการย่อยสลายตัวปนเปื้อนอยู่ในน้ำทะเล เป็นอันตรายต่อสุขภาพของมนุษย์เมื่อมีการบริโภคผลผลิตจากน้ำทะเล อาทิ ระบบทางเดินหายใจ หอบหืด เป็นต้น และ

4.10 ปัญหาฝุ่นละออง อาทิ จากโครงการก่อสร้างรถไฟรางคู่สายใต้ การเผาไร่ การเผาฟางในนาข้าว ไฟป่า สอดคล้องกับอภิเชษฐ์ ชี้อิสต์ย์ ศึกษาแนวทางการบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ที่ส่งผลกระทบต่อความมั่นคงของประเทศ พบว่า แนวโน้มภัยคุกคามรูปแบบใหม่ในสังคมไทยนั้น ภัยกลุ่มที่ 1 มีแนวโน้มที่อาจจะทวีความรุนแรงขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ปัญหาความไม่สงบในพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนภายใต้ส่วนปัญหาการก่อการร้ายและอาชญากรรมข้ามชาติที่เกี่ยวข้องกับประเทศไทยจะเป็นตัวจุดรั้งความก้าวหน้าทาง

เศรษฐกิจและสังคมโดยรวม สำหรับปัญหาหาเสฟติดจะมีความรุนแรงมากขึ้นและมีผลกระทบอย่างสูง ตั้งแต่ระดับสังคมของประเทศ จนถึงระดับปัจเจกชน อนึ่งปัญหาแรงงานต่างด้าวในอนาคตมีแนวโน้มที่อาจถูกหีบยกขึ้นมาเป็นประเด็นระหว่างประเทศไทย ภัยกลุ่มที่ 2 ภัยพิบัติขนาดใหญ่ยังคงเป็นสิ่งท้าทายในอนาคต เนื่องจากไม่มีการคาดการณ์หรือการพยากรณ์ได้อย่างชัดเจน ดังนั้น การเตรียมความพร้อมระยะยาวในการแก้ปัญหาอาจจะทำให้องค์กรและประชาชนอ่อนล้าไปในที่สุด ส่วนโรคระบาด ถ้าหากมีการติดเชื้อข้ามสายพันธุ์มาสู่มนุษย์ ก็จะทำให้เกิดการสูญเสียทางเศรษฐกิจและสังคมขนาดใหญ่โต ปัญหาการทำลายทรัพยากรธรรมชาติก็เช่นเดียวกัน ถ้าไม่มีการบริหารจัดการที่ดีและสมดุลในอนาคตแล้ว ประเทศไทยก็จะเป็นจุดหนึ่งที่ไม่เพิ่มอุณหภูมิให้กับภาวะโลกร้อน (Global Warming) ได้ ภัยกลุ่มสุดท้าย กลุ่มที่ 3 ปัญหาความยากจน เป็นต้นตอของปัญหาหลาย ๆ ประการ อันจะนำไปสู่แนวโน้มความขัดแย้งระหว่างรัฐกับประชาชน หรือระหว่างประชาชนด้วยกันเอง ซึ่งจะทำให้สังคมไทยเป็นสังคมที่มีการแตกแยกจากภายในมากยิ่งขึ้นในอนาคต (ผู้ให้ข้อมูล 9, 2563)

5. ภัยคุกคามด้านโรคระบาด ได้แก่ ปัญหาการอุบัติใหม่ อุบัติซ้ำ ปัญหาส่วนหนึ่งที่เกิดจากแรงงานต่างด้าว ต้องดำเนินการตรวจสอบสุขภาพลูกจ้างชาวต่างชาติ ทั้งที่ถูกกฎหมายและผิดกฎหมาย เพื่อป้องกันโรคพื้นกลับคืนมาใหม่หรือบางประเภทกลายเป็นภัย ทั้งนี้ กระทรวงสาธารณสุขต้องเป็นเจ้าภาพหลักและมีมาตรการตรวจสอบ ป้องกันและรักษาเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดโรคระบาดได้ทันเวลา เพื่อจำกัดหรือลดความเสียหายเมื่อมีกรณีดังกล่าวเกิดขึ้น สอดคล้องกับ กฎญา บุญชัย ได้เสนองานวิจัยเรื่อง การประเมินความเสียหาย ผลกระทบและการปรับตัวของชุมชนท้องถิ่นต่อภาวะโรคระบาดโควิด-19 พบว่า ชุมชนทุกแห่ง มีภาวะตื่นกลัวต่อโควิดอย่างมากจากกระแสข่าว มาตรการทางสังคมดำเนินการอย่างเคร่งครัด ป้องกันไม่ให้คนกลับบ้าน มีการรายงานตัว กักตัว ไม่ออกจากบ้าน ปฏิสัมพันธ์ทางสังคมในชีวิตประจำวัน ในงานประเพณี ในการทำมาหากินลดลงอย่างรวดเร็วสำหรับ วิกฤติโควิดในสายตาของชาวบ้าน เป็นสิ่งที่อยู่นอกเหนือคาดคิด และมองว่าผลกระทบมากไปกว่าวิกฤติเศรษฐกิจปี 2540 ที่ชุมชนไม่ได้รับผลกระทบมากนัก ส่วนผลกระทบโควิด เป็นทั้งสร้างปัญหาทำให้วิถีชีวิต วิธีการผลิต วิถีเศรษฐกิจหยุดชะงัก และทำให้ปัญหาโครงสร้างเดิมรุนแรงขึ้น ดังนั้น ระบบการจัดการของชุมชนที่สำคัญคือ ระบบ อสม.ร่วมชุมชน ผู้ใหญ่บ้านมีความเข้มแข็งสามารถเตือนภัย ติดตามและรับมือกับความเสี่ยงได้ดีชุมชนตื่นและตระหนักต่อโรคระบาดโควิด มีมาตรการป้องกันควบคุมทั้งทางการและทางสังคมที่เข้มงวด (น่าจะมากกว่าคนในเมือง) การดำเนินการของชุมชน ขับเคลื่อนด้วยพลังของชุมชน การสนับสนุนของภาครัฐยังไม่ชัดเจน งบประมาณที่ให้ไม่เพียงพอหมู่บ้านต้องจัดการพึ่งตนเองเป็นหลัก (กฎญา บุญชัย, 25636)

สรุปและข้อเสนอแนะ

บทความเรื่องภัยคุกคามรูปแบบใหม่ในจังหวัดเพชรบุรีทำให้ได้ทราบถึงภัยคุกคามรูปแบบใหม่ที่ลักษณะต่าง ๆ ที่ไม่อาจรับรู้ได้ทั่วไวกำลังเป็นภัย แต่ปรากฏการณ์และความเสียหายที่เกิดขึ้น ทั้งที่รับรู้ได้ คาดการณ์ และประเมินผลกระทบได้ นับว่าเป็นคุกคามเจ็บ ที่กำลังบ่อนทำลายโครงสร้างสังคม สามัญสำนึกความเป็นมนุษย์ และมนุษยสัมพันธ์ที่ดีที่พึงมีต่อชุมชนโดยรวม ข้อเสนอแนะ 1) รูปแบบการป้องกันภัยคุกคามรูปแบบใหม่ระดับชุมชนของจังหวัดเพชรบุรี 2) การพัฒนารูปแบบการควบคุมภัยคุกคามรูปแบบใหม่ระดับชุมชน: กรณีโรคระบาดของเชื้อไวรัสโควิด - 19

บรรณานุกรม

- กฤษฎา บุญชัย. (25636). การประเมินความเสียหาย ผลกระทบและการปรับตัวของชุมชนท้องถิ่นต่อภาวะโรคระบาด COVID 19. กรุงเทพมหานคร: สถาบันชุมชนท้องถิ่นพัฒนา.
- กิตติ ประเสริฐสุข และคณะ. (2562). ไทยกับความมั่นคงรูปแบบใหม่ : การค้ามนุษย์ การย้ายถิ่นแบบไม่ปกติ อาชญากรรมข้ามชาติ และความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์. ใน (วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการเมือง). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- คณะรัฐมนตรี. (2546). นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ (พ.ศ. 2560-2564). กรุงเทพมหานคร: สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ สำนักงานกฤษฎามนตรี.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2561). การวิจัยเบื้องต้น. กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาส์น.
- ผู้ให้ข้อมูล 1. (22 พฤษภาคม 2563). ภัยคุกคามรูปแบบใหม่ในจังหวัดเพชรบุรี. (อนุชา พลกุล, ผู้สัมภาษณ์)
- ผู้ให้ข้อมูล 2. (25 พฤษภาคม 2563). ภัยคุกคามรูปแบบใหม่ในจังหวัดเพชรบุรี. (อนุชา พลกุล, ผู้สัมภาษณ์)
- ผู้ให้ข้อมูล 3. (18 มิถุนายน 2563). ภัยคุกคามรูปแบบใหม่ในจังหวัดเพชรบุรี. (อนุชา พลกุล, ผู้สัมภาษณ์)
- ผู้ให้ข้อมูล 4. (25 มิถุนายน 2563). ภัยคุกคามรูปแบบใหม่ในจังหวัดเพชรบุรี. (อนุชา พลกุล, ผู้สัมภาษณ์)
- ผู้ให้ข้อมูล 5. (29 มิถุนายน 2563). ภัยคุกคามรูปแบบใหม่ในจังหวัดเพชรบุรี. (อนุชา พลกุล, ผู้สัมภาษณ์)
- ผู้ให้ข้อมูล 6. (29 มิถุนายน 2563). ภัยคุกคามรูปแบบใหม่ในจังหวัดเพชรบุรี. (อนุชา พลกุล, ผู้สัมภาษณ์)

- ผู้ให้ข้อมูล 7. (10 กรกฎาคม 2563). ภัยคุกคามรูปแบบใหม่ในจังหวัดเพชรบุรี. (อนุชา พลทะกุล, ผู้สัมภาษณ์)
- ผู้ให้ข้อมูล 8. (15 กรกฎาคม 2563). ภัยคุกคามรูปแบบใหม่ในจังหวัดเพชรบุรี. (อนุชา พลทะกุล, ผู้สัมภาษณ์)
- ผู้ให้ข้อมูล 9. (20 กรกฎาคม 2563). ภัยคุกคามรูปแบบใหม่ในจังหวัดเพชรบุรี. (อนุชา พลทะกุล, ผู้สัมภาษณ์)
- ภาราดา ชัยนิคม. (2558). ความรู้และการเตรียมความพร้อมต่อภัยคุกคามรูปแบบใหม่: กรณีศึกษา โรงเรียนมัธยมศึกษาในอำเภอเมืองจังหวัดเพชรบูรณ์. ใน (รายงานการวิจัย). มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์.
- พระราชบัญญัติสภาพความมั่นคงแห่งชาติ พ.ศ. 2559. (2559). ราชกิจจานุเบกษาเล่ม 133 ตอนที่ 85 ก. (26 กันยายน 2559).
- สุดาวรรณ ประชุมแดง และคณะ. (2558). การขัดกันของผลประโยชน์ของกลุ่มธุรกิจการเมืองไทย. วารสารสังคมศาสตร์และมนุษยวิทยาเชิงพุทธ. 5(6), 102-117